

Rep. nr. 10/15

*

AR. NA-056-09
E/XXXXX

*

Tegensprekelijke
eindbeslissing
d.d. 19 februari 2015

*

VAN RECHTSWEGE
UITVOERBAAR BIJ
VOORRAAD
NIETTEGENSTAANDE
BEROEP

KAMER VAN EERSTE AANLEG die met volle rechtsmacht kennis neemt van de zaken die in het Nederlands moeten worden behandeld, ingesteld bij de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle van het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering, bij artikel 144, § 2 van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994.

BESLISSING

In de zaak van

**RIZIV – DIENST VOOR GENEESKUNDIGE EVALUATIE EN
CONTROLE**, openbare instelling van sociale zekerheid, met zetel te 1150
Brussel, Tervurenlaan 211,

eiser, voor wie is verschenen mevrouw E..., attaché, ambtenaar bij eiser.

Tegen

A..., ROB/RVT, met maatschappelijke zetel te XXXX, verweerder,

Nog inzake

B..., vertegenwoordigd door haar Voorzitter, met kantoren te XXXX,

vrijwillig tussenkomende partij,
met als raadsman meester C... loco meester D..., advocaat te XXXX.

*
* *
*

Op de openbare terechtzitting van 15 januari 2015 heeft geen enkele partij de toepassing gevraagd van artikel 18, § 2, tweede lid, van het Koninklijk besluit van 9 mei 2008 tot bepaling van de werkingsregels en het Procedurereglement van de Kamers van eerste aanleg en van de Kamers van beroep bij de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle van het RIZIV.

1 RETROACTEN

Gelet op de gedingstukken, in het bijzonder:

- het verzoekschrift van eiser, neergelegd ter griffie op 18 februari 2010;
- de conclusie van de vrijwillig tussenkomende partij van 12 mei 2010, ontvangen ter griffie op 17 mei 2010;
- de conclusie van eiser van 14 september 2010, neergelegd ter griffie op 14 september 2010;
- de aanvullende conclusie van de vrijwillig tussenkomende partij, ontvangen ter griffie op 16 november 2010;

- de dossiers van partijen.

De zaak werd behandeld op de zitting van de Kamer van eerste aanleg, waarop de zaak terug naar de rol werd verwezen.

Hierop werden volgende gedingstukken neergelegd:

- de aanvullende stukken van eiser, neergelegd ter griffie op 31 januari 2014;

- het aanvullend stuk van de vrijwillig tussenkomende partij, ontvangen ter griffie op 19 december 2014;

- de vaststelling van rechtsdag op 15 januari 2015.

Gehoord op de openbare terechtzitting van 15 januari 2015:

- mevrouw E... namens eiser;

- meester C...namens de vrijwillig tussenkomende partij.

De debatten werden gesloten, de zaak werd in beraad genomen en voor uitspraak gesteld op 19 februari 2015, eerste nuttige zitting van de Kamer van eerste aanleg.

*
* *
*

2 VOORWERP VAN DE VORDERING

Eiser heeft een onderzoek ingesteld naar de realiteit en de conformiteit van de prestaties die verweerder zou hebben aangerekend aan de verplichte ziekteverzekering.

Aan verweerder werd in de periode van 1 januari 2008 tot en met 30 juni 2008 (prestatiedata) volgende inbreuk ten laste gelegd:

Door de instelling (ROB/RVT) werden aan de verplichte ziekteverzekering verstrekkingen aangerekend die niet in overeenstemming zijn met de gecoördineerde ZIV-wet van 14 juli 1994. De aangerekende verstrekkingen moeten deels worden uitgevoerd door verpleegkundigen.

Er is nu aangetoond dat op verschillende dagen in de ochtendploeg of in de avondploeg geen verpleegkundigen in de instelling werkten, met als gevolg dat verpleegkundige verstrekkingen werden uitgevoerd door onvoldoende gekwalificeerd personeel.

Eiser stelt dat er, meer bepaald, is vastgesteld dat voor de eerste zes maanden van 2008 in de instelling geen verpleegkundige aanwezig was in de ochtendploeg op 20 weekenddagen, met als gevolg dat verpleegkundige verstrekkingen werden uitgevoerd door onvoldoende gekwalificeerd personeel.

De in totaal 1.527 tegemoetkomingen voor verzorging en bijstand in de handelingen van het dagelijks leven die zijn aangerekend op die dagen,

zijn ten onrechte aangerekend en maken een totaal bedrag uit van 49.152,09 euro.

Eiser vordert de veroordeling van verweerder tot terugbetaling van de waarde van de ten onrechte aangerekende verstrekkingen, hetzij een bedrag van € 49.152,09 en dit krachtens artikel 142 §1, 2° van de gecoördineerde ZIV-wet.

*
* *

3 BEOORDELING

De vrijwillig tussenkomende partij stelt dat de vordering van eiser onontvankelijk is omdat deze is ingesteld tegen de instelling "A... ROB/RVT", terwijl deze instelling geen rechtspersoonlijkheid heeft.

De Kamer van eerste aanleg stelt vast dat eiser niet betwist dat verweerder geen rechtspersoonlijkheid heeft. Eiser was evenwel van oordeel dat verweerder bij het RIZIV gekend is als zorgverlener, en niet de vrijwillig tussenkomende partij. Deze laatste zou derhalve geen prestaties hebben kunnen aanrekenen aan de verplichte ziekteverzekering.

Eiser heeft inmiddels het besluit neergelegd op basis waarvan de hoedanigheid van "zorgverlener" in de zin van artikel 2, n) van de gecoördineerde ZIV werd toegekend.

Bij Ministerieel besluit van 20 mei 1992, werd de erkenning afgeleverd aan Rusthuis "A...", uitgebaat door B..."

Bij Besluit van 28 augustus 1998 van de Directeur-generaal van het Ministerie van de Vlaamse gemeenschap departement welzijn, volksgezondheid en cultuur, administratie gezondheidszorg, werd vervolgens een voorlopige erkenning als rust- en verzorgingstehuis afgeleverd aan: "B..."

Aldus staat vast dat de vrijwillig tussenkomende partij (B...) als rechtspersoon-zorgverlener in de zin van artikel 2, n) van de gecoördineerde ZIV-wet dient te worden beschouwd, en niet de uitbating A... die over geen rechtspersoonlijkheid beschikt en derhalve niet procesbekwaam is.

De door eiser lastens verweerder ingestelde vordering is derhalve onontvankelijk.

Hierbij merkt de Kamer van eerste aanleg nog op dat eiser in zijn conclusie van 14 september 2010 zelf heeft opgemerkt dat het in deze volstond om een nieuw verzoekschrift neer te leggen (tegen de rechtspersoon) binnen de wettelijk voorziene termijn. Niettemin dient

vastgesteld dat eiser hiertoe niet is overgegaan.

Alle andere opgeworpen middelen zijn ter zake niet dienend.

OM DIE REDENEN,

DE KAMER VAN EERSTE AANLEG die kennis neemt van de zaken die in het Nederlands moeten worden behandeld,

Gelet op de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994, in het bijzonder op de artikelen 144 en 145, en op artikel 112 van de Gezondheidswet van 13 december 2006;

Na beraadslaging in overeenstemming met het bepaalde in artikel 145 van de gecoördineerde wet, en artikel 19 van het Procedurereglement;

Recht doende op tegenspraak:

Verklaart de vordering van eiser onontvankelijk.

Aldus uitgesproken door de Voorzitter op de buitengewone openbare terechtzitting van 19 februari 2015 van de Kamer van eerste aanleg die kennis neemt van de zaken die in het Nederlands behandeld moeten worden, ingesteld bij de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle van het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsuitkering, opgericht bij artikel 144 van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994, en ondertekend door:

- Sara Sablon, magistraat, Voorzitter van de Kamer van eerste aanleg;
- Martin Volcke, griffier.

Volgen de handtekeningen:

De griffier,

De Voorzitter,

Martin Volcke

Sara Sablon

De Kamer van eerste aanleg die kennis neemt van de zaken die in het Nederlands behandeld moeten worden, die in die taal de zaak heeft gehoord en er in die taal over beraadslaagde, was samengesteld uit mevrouw Sara Sablon, magistraat, stemgerechtigd voorzitter, dokter Hugo Coppens en dokter Paul Zegers, stemgerechtigde leden voorgedragen door de verzekeringsinstellingen, alsmede de heer Yves Wuyts en de heer Maurice Tuerlinckx, stemgerechtigde leden voorgedragen door de representatieve organisatie van verplegingsinstellingen.

De Kamer van eerste aanleg werd bijgestaan door de heer Martin Volcke,

griffier.

De beslissingen van de Kamer van eerste aanleg zijn van rechtswege uitvoerbaar bij voorraad niettegenstaande beroep (artikel 156, § 1, eerste lid). De sommen brengen van rechtswege intresten op tegen de wettelijke rentevoet in sociale zaken zoals voorzien in artikel 2, § 3 van de wet van 5 mei 1865 betreffende de lening tegen interest, vanaf de eerste werkdag dag die volgt op de kennisgeving van de beslissing, waarbij de postdatum bewijskracht heeft (artikel 156, § 1, tweede lid). Het beroep bij de Kamer van beroep schort de uitvoering van de beslissing niet op (artikel 156, § 2, eerste lid).

